

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) [Europejski Nakaz Zabezpieczenia Na Rachunku Bankowym](#) > [Latvia](#)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym

Łotwa

Łotwa

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 50 ust. 1 lit. a) – sądy właściwe do wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Sąd rejonowy/miejski (*rajona (pilsētas) tiesa*), w którym należy zgłosić roszczenie podlegające zabezpieczeniu, lub sąd rejonowy/miejski lub okręgowy (*apgabaltiesa*) właściwy rzeczowo do rozpoznania sprawy głównej.

Jeżeli sprawa główna, w której pozwany jest konsumentem, podlega jurysdykcji sądu zagranicznego, wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym składa się w sądzie rejonowym/miejskim właściwym dla zadeklarowanego miejsca zamieszkania (*deklarētā dzīvesvieta*) lub miejsca zamieszkania (*dzīvesvieta*) pozwanego (konsumenta).

W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia, powód może złożyć wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w dowolnym sądzie rejonowym/miejskim znajdującym się w okręgu sądu okręgowego, przy którym działa notariusz, który sporządził dany akt notarialny [rozdział 3 i art. 644²³ kodeksu postępowania cywilnego (*Civilprocesa likums*)].

Art. 50 ust. 1 lit. b) – organ wyznaczony jako właściwy do uzyskiwania informacji o rachunku

Sąd rejonowy/miejski lub okręgowy, do którego wpłynął wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, lub sąd rejonowy/miejski, jeżeli wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym złożono w sądzie zagranicznym.

Lista sądów rejonowych/miejskich jest dostępna tutaj:

[Powrót do strony głównej.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. c) – metody uzyskiwania informacji o rachunku

Aby uzyskać informacje o rachunku bankowym, sąd wysyła do instytucji kredytowej pocztą elektroniczną wniosek – opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym – o udzielenie informacji o środkach (rachunkach bankowych) pozwanego w tej instytucji kredytowej. Instytucja kredytowa niezwłocznie – najpóźniej trzeciego dnia od otrzymania wniosku sądu – przesyła sądowi pocztą elektroniczną odpowiedź (informację), opatrzoną

bezpiecznym podpisem elektronicznym, dotyczącą środków (rachunków bankowych) pozwanego w danej instytucji kredytowej (art. 644²⁵ kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 50 ust. 1 lit. d) – sądy, do których można wnosić odwołanie od odmowy wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Środek odwoławczy (zażalenie – *blakus sūdžība*) od postanowienia sądu oddalającego w całości lub w części wniosek o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie, i kieruje się:

- 1) w przypadku postanowienia sądu rejonowego/miejskiego – do właściwego sądu okręgowego;
- 2) w przypadku postanowienia sądu okręgowego – do Sądu Najwyższego (Augstākā tiesa), (art. 443 i 644³⁰ kodeksu postępowania cywilnego).

Adresy sądów okręgowych i Sądu Najwyższego można znaleźć tutaj:

[Powrót do strony głównej.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. e) – organy wyznaczone jako właściwe do otrzymania, przekazania i doręczenia europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym i innych dokumentów

W przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2, art. 23 ust. 3, 5 i 6, art. 25 ust. 3, art. 27 ust. 2, art. 28 ust. 3 akapit drugi i art. 36 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia – przysięgły komornik sądowy właściwy do przeprowadzenia egzekucji w danej sprawie, wszczętej na podstawie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 549, 644³² i 644³³ kodeksu postępowania cywilnego).

W przypadku, o którym mowa w art. 28 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia – sąd, w którego okręgu znajduje się zadeklarowane miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania, miejsce pobytu (*atrašanās vieta*) lub siedziba (*juridiskā adrese*) pozwanego (art. 644³³ kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 50 ust. 1 lit. f) – organ właściwy do wykonania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

Przysięgły komornik sądowy (*zvērīnāts tiesu izpildītājs*) (art. 549 ust. 2 i 2³ oraz art. 644³² kodeksu postępowania cywilnego).

[Informacje o przysięgłych komornikach sądowych.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. g) – zakres, w jakim rachunki wspólne i powiernicze mogą być zabezpieczone

Nie dotyczy.

Art. 50 ust. 1 lit. h) – zasady mające zastosowanie do kwot zwolnionych z zajęcia

Zwolniona z zajęcia kwota środków pieniężnych dłużnika (osoby fizycznej) jest równa miesięcznemu wynagrodzeniu minimalnemu (zgodnie z pkt 3 załącznika 1 do kodeksu postępowania cywilnego kwota zwolniona z zajęcia jest równa – w przypadku dłużnika i każdego z członków jego rodziny lub każdej z osób pozostających na jego utrzymaniu – miesięcznemu wynagrodzeniu minimalnemu, natomiast w przypadku egzekucji alimentów na utrzymanie dzieci lub na zarządzanie Funduszem Gwarancji Alimentacyjnych – kwota zwolniona z zajęcia wynosi w przypadku dłużnika i każdego z członków jego rodziny lub każdej z osób pozostających na jego utrzymaniu 50% miesięcznego wynagrodzenia minimalnego).

Przysięgły komornik sądowy nakazuje instytucji kredytowej zajęcie środków (rachunków) dłużnika w wysokości określonej w tytule egzekucyjnym, z uwzględnieniem limitu dotyczącego dłużnika, określonego w pkt 3 załącznika 1 do kodeksu postępowania cywilnego.

Miesięczny dochód minimalny ustalony jest w [rozporządzeniu Rady Ministrów nr 656 z dnia 24 listopada 2015 r.](#) (*Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumi Nr. 656*).

Art. 50 ust. 1 lit. i) – opłaty, o ile są one pobierane przez banki za wykonanie równoważnych nakazów krajowych lub za udzielanie informacji o rachunku, a jeśli tak – informacje o tym, na której stronie spoczywa obowiązek uiszczenia tych opłat

Zgodnie z przepisami krajowymi banki nie są uprawnione do pobierania opłat bezpośrednio od wierzyciela lub dłużnika ani obciążania go wynagrodzeniem należnym z tytułu wydatków poniesionych w związku z wykonaniem równoważnych nakazów krajowych lub udzieleniem informacji o rachunku.

Art. 50 ust. 1 lit. j) – skali opłat lub innego zbioru zasad określających należne opłaty pobierane przez jakikolwiek organ lub inny podmiot zaangażowany w przetwarzanie lub wykonywanie nakazu zabezpieczenia

Koszty związane z wykonaniem europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym są ujęte w trzech pozycjach, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi wydatków związanych z wykonywaniem wyroków sądowych: opłaty skarbowe, wynagrodzenie komornika oraz niezbędne wydatki związane z przeprowadzeniem czynności egzekucyjnych.

Zgodnie z art. 34 ust. 6 kodeksu postępowania cywilnego opłata skarbowa za przekazanie nakazu egzekucji lub tytułu egzekucyjnego w celu przeprowadzenia egzekucji wynosi 3 euro.

Stawki wynagrodzenia przysięgłych komorników sądowych są określone w rozporządzeniu Rady Ministrów nr 451 z dnia 26 czerwca 2012 r. [w sprawie stawek wynagrodzenia przysięgłych komorników sądowych](#) (*Ministru kabineta 2012.gada 26.jūnija noteikumi Nr.451 „Noteikumi par zvērinātu tiesu izpildītāju amata atlīdzības taksēm”*).

Zgodnie z pkt 7.3 tego rozporządzenia wynagrodzenie za zabezpieczenie roszczenia przez zajęcie środków finansowych w instytucjach kredytowych lub u osób trzecich lub za zastąpienie przedmiotu zabezpieczenia wynosi 86 euro.

Wysokość wydatków niezbędnych do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych określa rozporządzenie Rady Ministrów nr 9 z dnia 7 stycznia 2014 r. [w sprawie wydatków egzekucyjnych](#) (*Ministru kabineta 2014.gada 7.janvāra noteikumi Nr.9 „Noteikumi par izpildu darbību veikšanai nepieciešamajiem izdevumiem”*).

Wydatki te obejmują na przykład koszty związane z usługami pocztowymi, doręczaniem dokumentów, otrzymywaniem informacji oraz usługami banków i innych instytucji. Dlatego też właściwa kwota tych wydatków jest ustalana w przypadku każdego postępowania egzekucyjnego z osobna.

Opłaty za wnioski o udzielenie informacji o środkach (rachunkach) pozwanego w instytucji kredytowej są określone w § 25 rozporządzenia Rady Ministrów nr 20 z dnia 11 stycznia 2022 r. [w sprawie procedury obliczania wydatków związanych z rozpoznaniem sprawy](#) (*Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumi Nr.20 “Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība”*). Rozporządzenie przewiduje, że koszty związane z uzyskaniem informacji o środkach (rachunkach) pozwanego w instytucjach kredytowych obejmują koszty sporządzenia wniosku i przesłania go do instytucji kredytowych lub, w stosownych przypadkach, do zagranicznego organu ds. informacji. Pokrywa się koszty w wysokości 15 euro za każdy wniosek o udzielenie informacji o środkach (rachunkach) pozwanego w instytucjach kredytowych w danym kraju.

Art. 50 ust. 1 lit. k) – wskazanie, czy równoważnym nakazom krajowym przyznaje się tę samą czy wyższą rangę

Nie przyznaje się żadnej rangi równoważnym nakazom krajowym.

Art. 50 ust. 1 lit. l) – sądy lub organy egzekwowania prawa właściwe w kwestii przyznania środka odwoławczego

W przypadku gdy Łotwa jest państwem członkowskim wydania, właściwym organem jest sąd rejonowy/miejski lub sąd okręgowy, który wydał europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, lub sąd rejonowy/miejski lub sąd okręgowy, do którego właściwości należy sprawa główna (art. 644³⁴ kodeksu postępowania cywilnego).

W przypadku gdy Łotwa jest państwem członkowskim wykonania, właściwym organem jest sąd rejonowy/miejski, w którego okręgu wykonywany jest europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 644³⁵ kodeksu postępowania cywilnego).

Art. 50 ust. 1 lit. m) – sądy, do których należy wnosić odwołanie, i termin na złożenie takiego odwołania, jeśli istnieje

Środek odwoławczy (zażalenie – *blakus sūdžība*) od postanowienia sądu na podstawie art. 33, 34 i 35 rozporządzenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone postanowienie, i kieruje się:

- 1) w przypadku postanowienia sądu rejonowego/miejskiego – do właściwego sądu okręgowego;
- 2) w przypadku postanowienia sądu okręgowego – do Sądu Najwyższego (art. 443 i 644³⁴ i art. 644³⁵ kodeksu postępowania cywilnego).

Zażalenie wnosi się w terminie 10 dni od daty ogłoszenia postanowienia. W przypadku postanowienia wydanego w postępowaniu pisemnym bieg terminu na wniesienie zażalenia liczy się od daty doręczenia postanowienia. Strona postępowania, której doręczono postanowienie sądu na podstawie art. 56² kodeksu postępowania cywilnego (tj. osoba, której miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu nie znajduje się na Łotwie), może wnieść zażalenie w terminie 15 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia (art. 442 kodeksu postępowania cywilnego).

Wykaz sądów można znaleźć pod adresem:

[Powrót do strony głównej.](#)

Art. 50 ust. 1 lit. n) – opłaty sądowe

Opłata skarbową należną od wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym wynosi 0,5% wartości roszczenia, ale nie mniej niż 70 euro (art. 34 ust. 1 pkt 7¹ kodeksu postępowania cywilnego).

Do wniosku o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym należy dołączyć dokument potwierdzający uiszczenie opłaty skarbowej przewidzianej dla danego postępowania i w wysokości określonej w kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 50 ust. 1 lit. o) – języki akceptowane do celów tłumaczenia dokumentów

Na Łotwie akceptowane są wyłącznie dokumenty w języku łotewskim.

■ Ostatnia aktualizacja: 23/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.